

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 234.454 van 21 april 2016
in de zaak A. 217.031/VII-39.496.**

In zake : het VLAAMSE GEWEST
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Filip Vincke
 kantoor houdend te 8580 Avelgem
 Kasteelstraat 13
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BVBA THE CORNER
gevestigd te 8430 Middelkerke
Zeedijk 185

I. Voorwerp van het beroep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 22 september 2015, strekt tot de nietigverklaring van het arrest MHHC-15/29-K6 van het Milieuhandhavingscollege van 13 augustus 2015 waarbij het beroep tegen de beslissing van de gewestelijke entiteit van 13 augustus 2014, houdende het opleggen van een exclusieve bestuurlijke geldboete wegens het spelen van elektronisch versterkte muziek zonder dat er meetapparatuur of een geluidsbegrenzer aanwezig was, deels gegrond wordt verklaard en de opgelegde geldboete wordt verminderd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Een beschikking van 5 oktober 2015 verklaart het cassatieberoep toelaatbaar.

De verzoekende partij heeft een toelichtende en samenvattende memorie ingediend.

Eerste auditeur Tom De Waele heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 17 maart 2016.

Kamervoorzitter Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Filip Vincke, die verschijnt voor de verzoekende partij, is gehoord.

Eerste auditeur Tom De Waele heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verwerende partij verkrijgt van het gemeentebestuur van Middelkerke bij besluit van 3 juni 2013 de toelating om op 14, 15 en 16 juni 2013 muziekactiviteiten te organiseren.

3.2. Op 15 juni 2013 stellen twee inspecteurs van de lokale politiezone vast dat in de tent die voor de brasserie is opgesteld, muziek wordt gespeeld zonder dat er meetapparatuur of een geluidsbegrenzer aanwezig is.

3.3. Het dossier wordt overgemaakt aan het parket van de procureur des Konings, dat oordeelt dat het gaat om een milieu-inbreuk en geen milieumisdrijf.

3.4. De gewestelijke entiteit legt op 13 augustus 2014 aan de verwerende partij een exclusieve bestuurlijke geldboete op van 167 euro (met de opdecimen gebracht op 1.002 euro) op grond van het overtreden van de verplichtingen opgelegd in artikel 5.32.2.2bis van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne.

3.5. De verwerende partij tekent tegen deze beslissing beroep aan bij het Milieuhandhavingscollege (hierna: MHHC).

3.6. Met het bestreden arrest van 13 augustus 2015 bevindt het MHHC het beroep ontvankelijk en deels gegrond.

Het overweegt over het gebrek aan vaststelling van daadwerkelijke geluidshinder dat deze omstandigheid wel degelijk deel uitmaakt “van de omstandigheden waarin de overtreding werd gepleegd en (die) kennelijk van aard zijn om in aanmerking te worden genomen bij het bepalen van de hoogte van het boetebedrag”. Door met dat element geen rekening te hebben gehouden schendt de gewestelijke entiteit volgens het MHHC, artikel 16.4.29 van het decreet algemene bepalingen milieubeleid. De opgelegde geldboete wordt in het bestreden arrest teruggebracht tot 83 euro (met opdecimen verhoogd tot 498 euro).

IV. Onderzoek van de middelen

Standpunten van de verzoekende partij

4. In het eerste middel roept de verzoekende partij de schending in van de artikelen 16.1.2, 1°, en 16.4.29, van het decreet van 5 april 1995 houdende

algemene bepalingen inzake milieubeleid (hierna: DABM), en van artikel 4 van het besluit van de Vlaamse regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het milieubeleidsdecreet.

Zij benadrukt dat een milieu-inbreuk enkel betrekking mag hebben op een administratieve tekortkoming en niets mag te maken hebben met emissies als vermeld in artikel 16.6.2 van het decreet.

Door de afwezigheid van vaststellingen omtrent het aspect geluid mee te betrekken bij de beoordeling van de vastgestelde inbreuk, doorbreekt het MHHC volgens de verzoekende partij deze decretale logica en wordt “het afgescheiden procedurele spoor voor milieu-inbreuken” miskend. De inbreuk betreft het ontbreken van een geluidsmeter, en de omstandigheden waarmee rekening kan worden gehouden bij het bepalen van de hoogte van de boete moeten dan ook daarop betrekking hebben.

5. In een tweede middel wordt de schending aangevoerd van de artikelen 16.3.23 en 16.4.29, DABM.

De verzoekende partij betoogt in dit middel dat het niet mogelijk was om rekening te houden met de omstandigheid dat er geen geluidshinder werd vastgesteld, precies omdat er daaromtrent geen vaststellingen zijn. Het MHHC neemt volgens de verzoekende partij eigenlijk impliciet als “verzachtende omstandigheid” aan dat er geen geluidsoverlast was, wat echter nergens kan worden uit afgeleid. De verzoekende partij stelt dan ook dat de bewijskracht van het verslag van vaststelling door het MHHC wordt miskend, en dat het MHHC omstandigheden aanneemt waarvoor geen enkele basis bestaat.

Beoordeling

6. De verzoekende partij zet uiteen dat artikel 16.4.29 DABM verplicht, om bij het vastleggen van het bedrag van de op te leggen bestuurlijke geldboete, onder meer rekening te houden met de omstandigheden waarin de vermoedelijke overtreder “milieu-inbreuken (...) heeft gepleegd of beëindigd”. Dat impliceert dat het moet gaan om omstandigheden die rechtstreeks gerelateerd kunnen en mogen worden aan de “milieu-inbreuk(en)” zelf, te dezen dus het ontbreken van geluidsmeetapparatuur op de plaats van de vaststellingen.

Zoals de verzoekende partij uitlegt in de procedure voor de bodemrechter en in de cassatieprocedure heeft de verplichting om bij het organiseren van niet ingedeelde muziekactiviteiten een geluidsmeter te plaatsen tot doel rechtstreeks en onmiddellijk toezicht mogelijk te maken op het geproduceerde geluidsniveau door de organisator/bediener van de installatie en toezichthoudende ambtenaren. De bodemrechter vermocht dus niet het ontbreken van vaststellingen van een overschrijding van het geluidsniveau aan te grijpen als een relevante en met de inbreuk verband houdende omstandigheid om het bedrag van de boete te reduceren.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het arrest MHHC-15/29-K6 van het Milieuhandhavingscollege van 13 augustus 2015 waarbij het beroep tegen de beslissing van de gewestelijke entiteit van 13 augustus 2014, houdende het opleggen van een exclusieve bestuurlijke geldboete wegens het spelen van elektronisch versterkte muziek zonder dat er meetapparatuur of een geluidsbegrenzer aanwezig was, deels gegrond wordt verklaard en de opgelegde geldboete wordt verminderd.

2. Dit arrest zal in de registers van het Milieuhandhavingscollege worden overgeschreven, en melding ervan zal worden gemaakt op de kant van het vernietigde arrest.

3. De zaak wordt verwezen naar het Milieuhandhavingscollege, anders samengesteld.

4. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep, begroot op 200 euro, en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, verschuldigd aan de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van eenentwintig april tweeduizend zestien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Eric Brewaeys